

0189. Niepojęte dary

t.: XVII w.; m.: XIX

Nie - po - je - te da - ry dla nas da - je
gdy się wiecz - ne Sło - wo cia - łem sta - je

dzi - siaj z nie - ba Oj - ciec ła - ska - wy
mo - cą swo - jej cu - dow - nej spra - wy.

Ne - dzę świa - ta precz od - mia - ta,
w dźwię - ków gło - sy pod nie - bio - sy

a płacz - li - we je - cze - nia Skąd dziś wszy - scy
i w we - se - le za - mie - nia.

we - se - li, wy - śpie - wu - ją A - nie - li:

nie - chaj chwa - ła Bo - gu bę - dzie w nie - bie,
a na zie - mi po - kój lu - do - wi.

Niebo dzisiaj z ziemią połączone
wyśpiewuje wdzięczności pienie.
Dzięki Bogu czyni nieskończone
za zjawione ludziom zbawienie.
Radość nasza z Mesyjasza i wszystkiemu stworzeniu,
że Pan chwały śmierci strzały skruszył w swym narodzeniu.
Brzmijże świecie wesoło, wydaj odgłos wokół:
niechaj chwała Bogu będzie w niebie,
a na ziemi pokój ludowi.

Krzyżaniak, Kantyczki karmelitańskie